

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν αἶειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος  
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,  
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν  
ἠρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν  
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,

5

1. ἡ δὲ δοκοῦσα ἀρχαία Ἰλιάς, ἡ λεγομένη Ἀπελλικῶντος (ἀπ' ἐλικῶνος MS. corr. Nauck), προοίμιον ἔχει τοῦτο· Μούσας αἶδω καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοσον, ὡς καὶ Νικάνωρ μέμνηται καὶ Κράτης ἐν τοῖς διορθωτικοῖς· Ἀριστόξενος δ' ἐν α' Πραξίδαμαντίων φησὶ κατὰ τινὰς ἔχειν Ἔσπετε νῦν μοι, Μούσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, ὅπως δὴ μῆνις τε χόλος ἔ' ἔλε Πηλείωνα, Λητοῦς τ' ἀγλαὸν υἱόν· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς, Osaun *Anec. Romanum* p. 5. 3. πολλὰς: πολλῶν Matranga *Anec.* 500. || ψυχὰς: κεφαλὰς Ap. Rhod.; cf. A 55. 4-5 ἀθ. Zen. 4. δ' ἐλλώρια CHPST *al.* 5. πᾶσι: Zen. δαῖτα? (c. *infra*) || βουλή: βουλῆ Nik. *ap.* Eust.

1. θεά, the Μοῦσα of a 1, who tells the poet the history which he has to relate; see B 484-92, and compare χ 347 αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δὲ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, and θ 44, 64, 488 ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων. Πηληϊάδεω, originally no doubt Πηληϊάδα(ο). This is one of a class of patronymics formed with a double suffix, the adjectival -ιο- and the purely patronymic -αδη-ς: while the commoner form Πηλε-ἰδη-ς has only one. Cf. B 566.

2. οὐλομένην, accursed; it bears the same relation to the curse δλοιο as ὀνήμενος (β 33) to the blessing δναιο, and means 'that of which we say δλοιο.' It is best regarded as a purely metrical variant of δλόμενος, which occurs in the same sense in Trag. (Eur. *Hel.* 231, *Phoen.* 1029, *Or.* 1363, *Herc.* 1061); see Schulze *Qu. Ep.* pp. 192 ff. μυρία, countless; in its later sense, 10,000, the word is accented μύρια.

3. Ἰφθίμος here, as in 24 other places (Κνῖος), does not admit an initial F and never requires it. Thus connexion with *Fis*, *Fίσιος* is impossible, in spite of the nearness of sense. For a suggested etymology see Collitz in *AJP.* viii. 214-7. The feminine *ἰφθίμη* is also found, but only applied to women—e.g. T 116. Ἄϊδι, a metaplastic dative of Ἄϊδος, which in H. always means the god, not his realm—with the exception, apparently, of Ψ 244. προΐαψε: *προ* implies 'forth on their way,' as in *προπέμπειν*, *προίεναι* (195, 442, etc.). *ιαπ* = *ιασ*, so that *προΐαψεν* = *προ-ιασ-εν* exactly.

4. αὐτοῦς: the *body* is to Homer the *real* self, the *ψυχή* is a mere shadow; cf. Ψ 65, where the soul of Patroklos is πάντ' αὐτῷ εἰκνία, like the real man.

5. πᾶσι, i.e. all that chose to come: a perfectly natural expression. The reading δαῖτα ascribed to Zen. is not mentioned in the scholia, which merely

ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ  
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·  
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,  
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄντα κατὰ θυμόν,  
ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5  
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἔρρυσάτο, ἰέμενός περ·  
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,  
νῆπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο·  
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.  
τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἶπε καὶ ἡμῖν. 10

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὸν ὄλεθρον,  
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·  
τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,  
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,  
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15  
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,  
τῷ οἳ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι  
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφνηγμένος ἦεν ἀέθλων,  
καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες  
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχές μενέαιων 20  
ἀντιθέψ' Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,  
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,  
οἱ μὲν δυσσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,

1 πολέκροτον quidam *ap.* schol. Ar. Nub. 260, Eust.; υἱὸς Λαέρταο πολέκροτα μήδεα εἰδώς Hes. fr. 94. 22 πολλὰ πάντων c 3 νόμον Zen. 7 αὐτοὶ a Eus. Praep. Ev. vi. 8. 3, Porph. qu. Od. 5. 9 12 ἴσαν n (ἐπορεύθησαν gl. H<sup>3</sup>) 19 σὺν εἰσί s: οἷς ἐτάροις b e 21 ἰδέσθαι e, cf. β 152 e 408 κ 175 p 448, Batr. 72 23 Αἰθίοπες Strab. 6, 30, Apoll. Dysc. synt. 93. 10, Steph. Byz. in v., schol. Z 154. conl. Bentley coll. Z 396 24 ἡμῖν . . . ἠδ' Crates *ap.* Strab. 30, 103 (ex Posid. fr. 68)